

Håndbok i verdensrevolusjon

Anbefalt av den avgåtte kirke- og undervisningsminister

Anton Skulberg
fra Østfold

Idag foreligger på norsk en håndbok i verdensrevolusjon.

Senterpartimannen, stortingsrepresentanten, fra Østfold, professor Anton Skulberg rakk så vidt å skrive forordet før han gikk av som borgerlig kirke- og undervisningsminister. Og som avskjedsgave har han nå sendt den nye røde regjering og samtlige stortingsrepresentanter den nye håndbok i verdensrevolusjon.

Måtte den bli lest, studert og fulgt av alle som har satt seg som mål å forandre, både forholdene i Norge og i hele den verden vi lever.

Moss Avis har hatt besøk av representanter for de norske utgivere: en ung dame, Elisabeth Knudsen fra Oslo, sekretær av profesjon. For tiden tilknyttet Moralsk Opprustnings base i Caux i Sveits. I 3 år har hun reist i Europa og Asia med et ideologisk skulespill. Tusener har sett det i India, Malaysia Australia, New Guinea, Hongkong, Singapore, for å nevne noen av alle de steder hvor den unge dame har vært. Nu skal det opp på norske skoler.

Christ Hartnell var den annen i temaet. Han er offset-trykker og arbeidet i firmaet som trykte den engelske utgave. Han ble grepet av stoffet, og fulgte dets ut-

Fra venstre tegneren Einar Engebretsen, Tønsberg, Christ Hartnell, London og Elisabeth Knudsen, Oslo. — fotografert under besøk i Moss Avis.

1805-031

NORSKE
ARGUS

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
PILESTREDET 7 - OSLO 1
TLF. 33 43 14 - 33 43 15

Utklipp fra:

Moss Avis

Politisk tendens: Uavh. Borgerlig
(Se baksiden!)

20. OKT. 1973

netto opplag 1971
11 224 (grunnlagt 1875)

fordring. Nu er han free lance, bl.a. tilknyttet BBC og Westminster Theater som oppfører ideologiske skuespill. Da han kom hit, hadde han vært i Finland for å presentere den finske utgave av «Svart-hvitt-boka».

Tredje mann i teamet er tegneren Einar Engebretsen, 48 år gammel, født i Bærum, diplomutdannelse ved Statens Håndverks- og Kunstindustri-skole. Han er kjent tegner i tidskrifter og aviser, og tegner bl.a. for det sveitsiske Nebelspalter.

Alle tre lever i tro på at Gud vil sørge for dem som overgir seg til den kristne tro, og har erfaret at det holder.

De tror på mirakler, og opplever daglig det under at Gud er trofast. Einar Engebretsen har samlet dette i disse setningene:

— Vår moderne verden har liten plass for en Maria. Vi har sjelden rom for tanker som føder mirakler. Vi former vårt fremtidssyn ut fra dagens avisoverskrifter. Vi skjeler til supermakten og tilpasser oss. Vi skjeler til naboen og tilpasser oss.

Vi tør ikke satse eller tro på forandring og klamrer oss til begreper som «avspenning». En hvilepause mellom to spark.

Status quo på den ene siden og vold på den andre siden blir tatt som utgangspunkt for to forskjellige fremtidsanalyser. De har likevel et avgjørende trekk felles. De utelukker miraklet, den store omveltning i menneskets motiv og mentalitet. Det kristne mirakel er tatt ut av samfunnsviten-skapen, og vi kaller det realisme.»

Så litt om selve boken:

Den stiller leserne en rekke spørsmål om vi ønsker en verden

— Hvor alle har arbeid, mat og hjem

— hvor et menneskes karakter teller mere enn dets hudfarve

— hvor industrien arbeider for

å møte menneskehetens behov og ikke blir en slagmark i kampen om makt, profit og lønn

— hvor skoler og universiteter har frihet uten kaos

— disiplin uten diktatur

— hvor ingen, mann eller kvinne, blir utnyttet — eller tilbedt

Hvor rike land hjelper og respekterer utviklingslandene og hvor store nasjoner ikke tyranneriserer små

— hvor kommunistiske og ikke-kommunistiske stater innser sine egne feil og sammen påtar seg å bygge et rettferdig samfunn

Dette er ingen ønskedrøm svarer forfatterne:

«Ikke om vi bestemmer oss for å gjøre den til virkelighet.

Vil det kreve revolusjon? =

Ja — en form for revolusjon som skaper et uselvvisk samfunn uten å tilintetgjøre millioner av uskyldige underveis.

Og som alle har del i.»

Og så følger oppskriften, — og de erfaringer som allerede foreligger der hvor den er prøvet, i landbruket, studentenes verden, i skolen, på arbeidsmarkedet, i boligpolitikken, i forholdet til narkotika, porno, penger, makt, klassekamp, hat, frihet, krig.

Det er mennesker med et nytt sinnelag som kan skape en bedre verden.

Andre revolusjonære vil forandre andre mennesker, i verste fall ved å gjøre dem et hode kortere. De kristne revolusjonsmakere begynner med å forandre seg selv, og opplever at de får del i en ny storhet.

Anton Skulberg for å vende tilbake til ham, sier i sitt bidrag til håndboken:

Vi er alle ledd i Den Allmektiges sammenheng, og det er avgjørende for oss å være et redskap for det gode. Det er her revolusjonen kommer inn. Revolusjonen begynner hos det enkelte menneske. Den er ikke

noe mål i seg selv. De personlige forandringer den fører til utløser aktivitet som etter hvert kan være med på å endre forholdene hjemme, på skolen, på arbeidsplassen og kanskje i det samfunnet vi lever i.. Dette er den konstruktive revolusjon — den revolusjon som ikke tar sikte på å rive ned, men på å bygge opp.

Filosofien er enkel.

Den må bare ikke stanse der hvor boken slutter.

Phillip Rønneberg.

6 KV
11
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120